

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/335/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225433
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114225433.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava p r o t i žalovanému: I. P., L.. X.XX.XXXX, J. G., B. XX, o zaplatenie 846,40 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 846,40 eur od 7.10.2011 do 20.8.2014 a v časti úroku z omeškania vo výške 1,35% ročne zo sumy 846,40 Eur od 21.8.2014 do zaplatenia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 583,33 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne od 21.10.2015 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 73,06 Eur na účet jeho právneho zástupcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 53,97 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou zo dňa 18.9.2014 domáhala zaplatenia sumy 846,40 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 7.10.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel 19.10.2010 zmluvu o pôžičke, ktorou poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1380 Eur, z ktorej doposiaľ uhradil len 165,69 Eur. Pôvodný žalobca listom zo dňa 28.9.2011 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

V priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou zo dňa 8.12.2014 túto pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom súd túto zmenu žalobcu pripustil uznesením č.k. 7C/335/2014 - 37 zo dňa 10.2.2015.

Žalobca v spomínanom vyjadrení zo dňa 25.2.2016 uznal, že nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru a preto ešte pred začatím pojednávania zobral späť žalobu o úrok z omeškania za obdobie od 7.10.2011 do 20.8.2014 a za ďalšie obdobie o časť úroku z omeškania vo výške 1,35% ročne.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená aj s prílohami do vlastných rúk ešte dňa 17.4.2015. Nedostavil sa ani na pojednávanie konané dňa 26.2.2016, pričom predvolanie si neprevzal, avšak s poukazom na § 46 ods. 2 O.s.p. platí fikcia o doručení predvolania dňom vrátenia zásielky na súd t.j. dňom 27.1.2016. Žalobca svoju neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil, aby sa

pojednávalo v jeho neprítomnosti. Boli preto splnené podmienky na konanie a rozhodnutie vo veci s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou pôžičky zo dňa 19.10.2010, podmienkami k zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou zo dňa 28.9.2011, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2014, identifikáciou postúpenej pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

Dňa 19.10.2010 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník formulárovú zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7080732. K uzavretiu zmluvy došlo tým spôsobom, že najprv žalovaný dňa 18.10.2010 vyplnil časť V. zmluvy „údaje k požadovanej pôžičke“, kde vyznačil len výšku požadovanej pôžičky - 700Eur a dobu splácania - 60 mesiacov. Neskôr veriteľ 19.10.2010 schválil pôžičku žalovanému a vypísal údaje v časti VII. formulára zmluvy, kde už okrem údajov podľa časti V. bola uvedená výška splátky 23 Eur, mesačná výška poistenia 0,67 eur, celková suma pôžičky 1.380 eur, termín konečnej splatnosti - október 2015, celkové náklady spotrebiteľa 680 Eur. Uvedená je aj ročná úroková sadzba 35,57%, RPMN 35,57 % a priemerná hodnota RPMN 47,39%.

Podľa prehľadu splátok a úhrad (č.l. 9) žalovaný z tejto pôžičky uhradil celkovo 165,69 Eur, išlo celkovo o prvých sedem splátok, pričom poslednú zaplatil 31.5.2011.

Splatnosť splátky vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok pôvodného žalobcu, konkrétne bodu 6.2, ktorým bola stanovená splatnosť do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Listom zo dňa 28.9.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade s VOP, ktoré však nešpecifikovala. Istinu v tomto liste vyčíslila na 1261,62 eur a žiadala ju zaplatiť najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená zásielka bola posielaná poštou, žalovaný si ju v odbernej lehote nevyzdvihol, preto dňa 14.10.2011 bola vrátaná veriteľovi.

Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Medzi nimi pod písm. i/ je uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré

upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčná úroková sadzba, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny.

j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

y/ priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/ a y/ a § 10 ods. 1.

V danom prípade vzhľadom na to, že návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dal najprv žalovaný veriteľovi, pričom veriteľ reagoval tým spôsobom, že doplnil ďalšie údaje úverovej zmluvy (výšku mesačnej splátky, termín konečnej splatnosti, úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú hodnotu RRPMN a celkové náklady spotrebiteľa) s poukazom na § 44 ods. 2 OZ bolo potrebné tento jeho úkon považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy. Aby vznikla platná písomná zmluva muselo by dôjsť k písomnej akceptácii tohto návrhu zo strany žalovaného s náležitosťami, ktoré boli uvedené pri tomto jeho právnom úkone. K tejto písomnej akceptácii zo strany žalovaného však nedošlo a preto je potrebné dospieť k záveru o chýbajúcich vyššie citovaných obligatórnych náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/). K písomnej zmluve konsenzom účastníkov došlo len v počte mesačných splátok a výške úveru. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné preto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný teda mal vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru t.j. 700 eur.

V danom prípade však žalobca nepreukázal dohodu jeho právneho predchodcu a žalovaného ohľadom možnosti predčasného zosplatenia úveru. Súd navyše nezistil, že by došlo k inému predčasnému ukončeniu zmluvy (žalobca to napokon ani netvrdil) a preto úroky z omeškania súd priznal až odo dňa po konečnej splatnosti úveru. Tá bola stanovená na 5 rokov do 20.10.2015, kedy bola stanovená splatnosť poslednej splátky. Súd teda priznal úroky z omeškania až od nasledujúceho dňa a preto žalobu v prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal úroky z omeškania po úprave žaloby už od 21.8.2014 a vo väčšom rozsahu - 8,15% ročne, hoci mal nárok len na úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne, súd zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 19.10.2010, výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa doterajšieho predpisu. Ku dňu 21.10.2015 predstavuje 8,05% ročne.

V danom prípade vzhľadom na to, že nepochybne predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, súd sa zaoberal aj otázkou premlčania jednotlivých splátok, nakoľko s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má túto povinnosť stanovenú ex offo.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa názoru súdu nepochybne spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon vyplýva z ich zaradenia v rámci Občianskeho zákonníka (§ 52 a násl.), pričom súdy už judikovali, že pri spotrebiteľských úveroch je potrebné pri posúdení premlčania aplikovať Občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012 zo dňa 30.10.2012 alebo 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013). Vychádzali pritom z ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého pri spotrebiteľskej zmluve a to vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní, teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom.

Pri úvahe o tom, aký právny predpis sa použije na posúdenie premlčania, súd sa navyše riadil aj úpravou pôsobnosti Obchodného zákonníka v § 261 a v súvislosti s vyriešením tejto spornej otázky poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Podľa neho touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad. Zmluva totiž bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ktorý je potrebné považovať za špeciálny právny predpis. Preto podľa súdu je vylúčená aplikácia Obchodného zákonníka aj v súvislosti s premlčaním a keďže ani osobitný právny predpis, teda zákon o spotrebiteľských úveroch, nerieši otázku premlčania, je potrebné pri premlčaní vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napokon pochybnosti v tomto smere boli už odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Citované ustanovenie sa pritom má použiť vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto novely ako to vyplýva z právneho záveru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

S poukazom na § 103 OZ teda každá splátka predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich platí trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, ktorá plynie samostatne od splatnosti tej ktorej splátky (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co 179/2014 zo dňa 23.10.2014 alebo Krajského súdu v Žiline 11Co 309/2014 zo dňa 13.10.2014).

V danom prípade bola podaná žaloba dňa 18.9.2014, čo znamená, že premlčané sú splátky do 18.9.2011. Nepremlčaných je tak 50 mesačných splátok splatných od 20.10.2011 do 20.10.2015. Tieto mesačné splátky však súd počítal len vo výške 11,66 Eur. Vyplýva to zo záveru súdu o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ako už súd uviedol žalovaný mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 700 Eur a keďže tento úver mal splatiť 60 mesačnými splátkami, jedna splátka predstavuje sumu 11,66 Eur (700:60). Za 50 nepremlčaných mesačných splátok súd prisúdil žalobcovi sumu 583,33 Eur (50 x 11,66) a vo zvyšku žalobu o istinu ako nedôvodnú zamietol.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca uplatnil si aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy ako zostatku úveru. Predmetom žaloby nebolo teda jednotlivé mesačné splátky. Zostatok úveru ako celok sa stal splatným až splatnosťou poslednej splátky, keďže k predčasnému zosplatneniu úveru môže dôjsť v zmysle § 565 OZ len na základe dohody účastníkov.

Ako už súd uviedol, keďže žalobca nepreukázal dohodu jeho právneho predchodcu a žalovaného ohľadom možnosti predčasného zosplatnenia úveru a súd nezistil, že by došlo k inému predčasnému ukončeniu zmluvy (žalobca to ani netvrdil) súd úroky z omeškania priznal až od dňa po konečnej splatnosti úveru t.j. od 21.10.2015.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však mal úspech v podiele 68,9%, neúspech 31,1% a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 37,8% (68,9-31,1). Žalobca si pritom uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 50,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 51,45 Eur, k tomu bol pripočítaný aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 8,04 Eur a napokon 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 11,90 Eur. Úhrne tak trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 142,78 Eur a z nich súd priznal náhradu v rozsahu 37,8% t.j. sumy 53,97 Eur. Z celkových trov konania po pripočítaní súdneho poplatku zo žaloby teda zo sumy 193,28 Eur priznaná náhrada trov predstavuje 73,06 Eur (37,8% zo sumy 193,28 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.